06/07/2021

Ο Άγιος Σισώης

/ Βίοι Αγίων

Η αγία μας Εκκλησία τιμά σήμερα τη μνήμη του οσίου Σισώη του Μεγάλου (†429), του Ιερομάρτυρος Αστίου επισκόπου Δυρραχίου και των Μαρτύρων Φιλήμονος, Αρχίππου και Ονησίμου. Σήμερα τιμούμε, επίσης, τη μνήμη του Οσίου Κυρίλλου του Θεσσαλονικέως.

Ο Όσιος Σισώης έλαμψε με την αυθεντική πίστη στον Τριαδικό Θεό, την πνευματική σύνεση, την ταπεινοφροσύνη και τη φιλαδελφία του. Αναδείχτηκε ονομαστός και μέγας, κυριολεκτικά αθλητής της πρώτης γραμμής, τύπος εγκράτειας, αλλά και αγνή ψυχή που προσευχόταν για δικαίους και αδίκους, πλούσιους και φτωχούς, άρχοντες και ιδιώτες, κληρικούς και λαϊκούς και γενικά για όλο τον κόσμο, με διάκριση.

Αν και βρισκόταν στη γη, εντούτοις βίωσε την ουράνια ζωή και μακαριότητα. Και τούτο, γιατί αγωνιζόταν με τα πνευματικά όπλα κατά του διαβόλου, όπως γνωρίζουν να διακρίνουν οι έμπειροι στα πνευματικά, ευαίσθητοι και ενάρετοι άνθρωποι.

Ασκήθηκε με ταπείνωση στην εγκράτεια, τη νηστεία, την προσευχή και πάνω από όλα στην αγάπη, με διάκριση, φθάνοντας σε υψηλά επίπεδα απάθειας και χαλιναγώγησης των σωματικών αισθήσεων και κινήσεων. Αυτών των πνευματικών καταστάσεων αξιώθηκε με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος και τη συχνή μετάληψη της θείας Κοινωνίας.

Μέρος της πνευματικής σοφίας και εμπειρίας του οσίου Σισώη παρατίθενται στο Γεροντικό, βιβλίο προσφιλές, τόσο στους μοναχούς όσο και στους λαϊκούς χριστιανούς, με πλούσια ψυχωφελή και διδακτικά αποφθέγματα γερόντων της ερήμου.

Ο όσιος Κύριλλος ο εκ Θεσσαλονίκης

Ο Όσιος Κύριλλος εκ Θεσσαλονίκης, γεννήθηκε το έτος 1544 μ.Χ., κατά την περίοδο της βασιλείας του σουλτάνου Σουλεϊμάν. Ο πατέρας του ονομαζόταν Πέιος, καταγόταν από την επαρχία της Πελαγονίας και διέμενε με την οικογένεια του στην περιοχή της ακροπόλεως της Θεσσαλονίκης.

Σε ηλικία δέκα ετών ο Κυριακός, όπως ονομαζόταν ο Κύριλλος, έμεινε ορφανός, με αποτέλεσμα να αναλάβουν την κηδεμονία του δύο θείοι του, συγγενείς της μητέρας του, εκ των οποίων ο ένας ήταν μωαμεθανός. Τελικά, ο μωαμεθανός θείος του ανέλαβε αποκλειστικά την κηδεμονία του και τον έστειλε σε κάποιον βυρσοδέψη, επίσης μωαμεθανό, για να μάθει κοντά του να εξασκεί αυτό το επάγγελμα.

Ωστόσο ο Κυριακός, ακολουθώντας τις συμβουλές του άλλου θείου του, ο οποίος ήταν ευσεβής χριστιανός, αποφάσισε να εγκαταλείψει κρυφά το μωαμεθανό κηδεμόνα του και να ακολουθήσει κάποιους αγιορείτες μοναχούς, που κατά αγαθή συγκυρία βρίσκονταν εκείνη την εποχή στη Θεσσαλονίκη. Σε ηλικία 14 ετών

έφθασε στο Άγιο Όρος και εκάρη μοναχός στη μονή Χελανδαρίου, λαμβάνοντας το όνομα Κύριλλος. Επειδή ήταν μικρός στην ηλικία και δεν επιτρεπόταν η διαμονή του στη Μονή, ασκήτευσε επί οκτώ έτη σε κάποιο χελανδαρινό μετόχι και σε ηλικία 22 ετών ταξίδεψε μαζί με άλλους δύο μοναχούς στη Θεσσαλονίκη, όπου συνάντησε το χριστιανό θείο του. Κατερχόμενος από την περιοχή της Ακροπόλεως προς το λιμάνι της Θεσσαλονίκης μαζί με τον εξάδελφό του, γιο του χριστιανού θείου του, συνάντησε τυχαία το μωαμεθανό κηδεμόνα του, ο οποίος παρά την παρέλευση πολλών ετών, αναγνώρισε τον Κύριλλο. Φώναξε αμέσως και άλλους μουσουλμάνους για να συλλάβουν τον Κύριλλο με την κατηγορία ότι, ενώ πριν είχε ασπαστεί το Κοράνιο, στη συνέχεια το αρνήθηκε και εξώμοσε.

Ο Κύριλλος οδηγήθηκε αμέσως στον Τούρκο δικαστή της Θεσσαλονίκης, ο οποίος επιχείρησε να τον μεταπείσει. Όταν διαπίστωσε πως η προσπάθειά του δεν επέφερε κανένα αποτέλεσμα, διέταξε να τον οδηγήσουν στη φυλακή, σκοπεύοντας να εκφέρει την απόφασή του την επόμενη ημέρα.

Την άλλη ημέρα ο Άγιος οδηγήθηκε και πάλι στο δικαστή, ο οποίος προσπάθησε για δεύτερη φορά να τον μεταπείσει με υποσχέσεις και με απειλές, αλλά όταν διαπίστωσε ότι η προσπάθειά του ήταν μάταιη, τον καταδίκασε σε θάνατο δια πυράς. Ο Άγιος Κύριλλος οδηγήθηκε από το εξαγριωμένο πλήθος και τους δημίούς του στον τόπο της καταδίκης του, στο παλαιό βυζαντινό Ιπποδρόμιο της πόλεως, κοντά στο ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης.

Όταν, ο Τούρκος έπαρχος επιχείρησε για τελευταία φορά, να τον μεταπείσει, προσφέροντάς του υλικές ανέσεις, ο Κύριλλος τις αρνήθηκε, λέγοντας πως για αυτόν μοναδικός πλούτος ήταν ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός. Κατόπιν τούτων ο έπαρχος έδωσε εντολή στους δημίους να ρίψουν τον Κύριλλο στην πυρά, η οποία αποτέφρωσε το σώμα του στις 6 Ιουλίου του 1566 μ.Χ.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου

Ὁ ὅσιος Κύριλλος
Ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης